

گزارش

رشد کارهای غیر سنتی نشان دهنده یک تغییر اساسی در نحوه عملکرد بازارهای کار است و نیاز به رویکردی به همان اندازه تحول آمیز برای نظام‌های رفاهی و البته تأمین اجتماعی دارد. با اجرای سیستم‌های مزایایی فراگیر (جهانی) و قابل جابه‌جایی، الزام مشارکت پلتفرم‌های گییک، ایجاد مدل‌های مشارکت انعطاف‌پذیر، بهره‌گیری از فناوری دیجیتال و تصویب صریح اصلاحات قانونی، سیستم‌های تأمین اجتماعی می‌توانند تکامل یابند تا به کارگران بهتر خدمت کنند. این تحول تضمین می‌کند که وعده کار مدرن، آزادی و انعطاف‌پذیری تحت‌الشعاع ناامنی اقتصادی و کمبود حفاظت قرار نگیرد.

ماهیت کار در این روزها و تجربیات حاصل از آن، یک تحول عمیق را نشان می‌دهد که توسط فناوری دیجیتال، جهانی شدن و پویایی‌های اجتماعی متغیر در حال هدایت است. یکی از نتایج قابل توجه این تغییر، افزایش قراردادهای کاری غیرسنتی مانند فریلنسینگ (freelancing)، مشاغل گییک و دیگر اشکال کارهای موقت است. برخلاف اشتغال سنتی که با مشاغل پایدار با قراردادهای بلندمدت و مزایای ارائه‌شده توسط کارفرما مشخص می‌شود، کارهای غیرسنتی اغلب فاقد شبکه‌ایمنی ثابت هستند. این موضوع چالش‌های مهمی را برای سیستم‌های امنیت اجتماعی موجود که عمدتاً بر اساس اشتغال تمام‌وقت و دائمی طراحی شده‌اند، به وجود می‌آورد. مشکل این است که چگونه این ساختارهای سنتی تأمین اجتماعی می‌توانند برای ارائه حفاظت مناسب به کارگران در نقش‌های غیرسنتی سازگار شوند و در عین حال پایداری مالی را حفظ کنند.

رشد کارهای غیرسنتی

کارهای غیرسنتی که اغلب به‌عنوان کارهای گییک شناخته می‌شوند شامل قراردادهای فریلنس، مشاوره مستقل، کارهای موقت و مشاغل مبتنی بر پلتفرم مانند خدمات حمل و نقل یا تحویل است. طبق تحقیقات، این بخش در دهه گذشته به‌طور قابل‌توجهی رشد کرده است. به‌عنوان مثال، گزارشی از سازمان بین‌المللی کار (ILO) تخمین می‌زند که کارهای گییک از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۳ بیش از ۲۵ درصد در سطح جهانی گسترش یافته‌اند. جذابیت، انعطاف‌پذیری، خودمختاری و امکان درآمد بالاتر میلیون‌ها کارگر را به این حوزه کشانده است. البته این آزادی هزینه‌ای به همراه دارد؛ زیرا بسیاری از کارگران غیرسنتی خود را بدون دسترسی مداوم به مزایای تأمین اجتماعی مانند بازنشستگی، بیمه درمانی، حفاظت از بیکاری و پوشش ناتوانی می‌بینند.

چالش‌های کلیدی

-شکاف‌های پوشش: سیستم‌های سنتی امنیت اجتماعی اغلب به مشارکت کارفرمایان برای تأمین بازنشستگی، مزایای بیکاری و مراقبت‌های بهداشتی متکی هستند. کارگران غیرسنتی که اغلب به‌عنوان پیمانکاران مستقل طبقه‌بندی می‌شوند، معمولاً از این مزایای تأمین‌شده توسط کارفرما مستثنی هستند. در نتیجه ممکن است هنگام بیماری یا رکود اقتصادی فاقد حفاظت از درآمد باشند و پس‌انداز بازنشستگی کافی نداشته باشند.

-درآمد و مشارکت‌های ناپایدار: کارگران گییک اغلب درآمد‌های نوسانی را تجربه می‌کنند که مشارکت منظم در طرح‌های امنیت اجتماعی را دشوار می‌کند. زمانی که مشارکت داوطلبانه باشد، همان‌طور که اغلب برای فریلنسرها اتفاق می‌افتد، نرخ‌های مشارکت به شدت کاهش می‌یابد. مثلاً مطالعاتی در سال ۲۰۲۱ توسط اتحادیه اروپا نشان داد که تنها ۱۵ درصد از کارگران گییک

گزارش

سازمان بین‌المللی کار در گزار شی با عنوان «گزارش جهانی حمایت‌های اجتماعی ۲۰۲۴–۲۰۲۶»؛ به نقش تحول‌آفرین سیستم‌های تأمین اجتماعی در مقابله با چالش‌های تغییر اقلیم پرداخته است. با وجود پیشرفت‌های قابل توجه، بیش از نیمی از جمعیت جهان از تأمین اجتماعی بهره‌مند هستند اما ۳.۸ میلیارد نفر همچنان بدون حمایت مانده‌اند که این خود شکافی عمیق با پیامدهای جدی برای تاب‌آوری در برابر تغییرات اقلیمی است.

بحران‌های درهم‌تنیده

تغییر اقلیم آسیب‌پذیری‌ها را تشدید و نابرابری‌ها را در سراسر جهان عمیق‌تر می‌کند. افزایش سطح دریاها، رخدادهای آب‌وهوایی شدید و تغییر الگوهای کشاورزی، به‌طور نامتناسبی بر جوامع حاشیه‌نشین تأثیر می‌گذارد. برای این جمعیت‌ها، نبود یک شبکه‌ایمنی اغلب به معنای تفاوت بین تاب‌آوری و ویرانی است. سیستم‌های تأمین اجتماعی از مستحرمی‌ها و مزایای بیکاری گرفته تا مراقبت‌های بهداشتی و برنامه‌های امدادی به دلایل اصلی آسیب‌پذیری رسیدگی می‌کنند. با جلوگیری از فقر، کاهش نابرابری و افزایش ظرفیت‌های جوامع برای مقابله با شوک‌ها، این سیستم‌ها کمک فوری فراهم می‌کنند و امکان برنامه‌ریزی بلندمدت و ثبات اجتماعی را به وجود می‌آورند.

تطبیق با اقلیم در حال تغییر

تأمین اجتماعی نقش دوگانه‌ای در تطبیق با اقلیم و کاهش تغییرات اقلیمی ایفا می‌کند. با افزایش دفعات و شدت بلایای طبیعی، این سیستم‌ها به‌عنوان سپر عمل کرده و منابع لازم برای بازیابی و بازسازی را در اختیار جوامع قرار می‌دهند. مثلاً

سیستم‌های رفاهی نیازمند تغییرات ساختاری هستند

تأمین اجتماعی جهانی، نیازمند ارائه خدمات مدرن

به‌طور منظم در یک طرح بازنشستگی مشارکت می‌کنند.

-مشکلات طبقه‌بندی: بسیاری از کارگران مبتنی بر پلتفرم، با ابهامات قانونی در مورد وضعیت اشتغال خود مواجه هستند. آیا آن‌ها کارمندانی با مزایا هستند یا پیمانکاران مستقل؟ چالش‌های قانونی در کشورهایی مانند ایالات متحده، کانادا و بریتانیا پیچیدگی‌های تعیین طبقه‌بندی مناسب برای کارگران گییک را نشان می‌دهد. این ابهامات شکاف‌هایی ایجاد می‌کند که هم حفاظت از کارگران و هم مشارکت در سیستم‌های تأمین اجتماعی را کاهش می‌دهد. **-کمبود مزایای قابل جابه‌جایی:** مزایای سنتی تأمین اجتماعی معمولاً به یک کارفرما یا شغل خاص مرتبط هستند. این امر باعث می‌شود در زمانی که کارگران به‌طور مکرر بین مشاغل گییک یا پروژه‌های فریلنس جابه‌جا می‌شوند، مزایای مورد نظر غیرقابل دسترس باشند. کمبود قابلیت جابه‌جایی، کارگران گییک را از انباشت مزایا در طول زمان دلسرد می‌کند و منجر به ناامنی اقتصادی بیشتر در بلندمدت می‌شود.

راهکار تکامل سیستم‌های تأمین اجتماعی

برای مقابله با این چالش‌ها، سیستم‌های تأمین باید تغییراتی اساسی را تجربه کنند تا نسبت به کارگران در ساختارهای غیرسنتی اشتغال که اکنون بخش بزرگی از افراد شاغل را تشکیل می‌دهند بهتر پاسخگو باشند. چندین رویکرد می‌تواند مورد بررسی قرار گیرد از جمله ایجاد سیستم‌های مزایای فراگیر با قابلیت جابه‌جایی، الزام به مشارکت پلتفرم‌های اینترنتی، مدل‌های مشارکت انعطاف‌پذیر برای کارگران با درآمد ناپایدار، یکپارچه‌سازی ابزارهای دیجیتال برای مدیریت بهتر، اصلاحات قانونی و سیاستی برای طبقه‌بندی کارگران که در زیر به بررسی این موارد می‌پردازیم.

ایجاد سیستم‌های مزایای فراگیر با قابلیت جابه‌جایی

سیستم‌های تأمین اجتماعی باید از مدل‌های متمرکز بر کارفرما به مدل‌های متمرکز بر کارگر تکامل پیدا کنند. این تغییر شامل ایجاد سیستم‌های مزایای جهانی (فراگیر) است که بدون توجه به وضعیت اشتغال فرد، پوشش ارائه می‌دهند. برای نمونه، یک صندوق تأمین اجتماعی جهانی می‌تواند منابع را از مجموعه‌ای از سبترها همچون پلتفرم‌های گییک، کارگران خوداشتغال و یارانه‌های دولتی جمع‌آوری کرده و مزایای اساسی مانند مراقبت‌های بهداشتی، بازنشستگی و بیمه بیکاری را فراهم کند.

مزایای قابل جابه‌جایی می‌توانند با حرکت کارگر از شغلی به شغل دیگر همراه شوند و به کارگران اجازه دهند بدون توجه به تغییرات شغلی، مشارکت و مزایا را انباشت کنند.

در تازه‌ترین گزارش سازمان بین‌المللی کار مطرح شد

نقش سیستم‌های حمایت اجتماعی در مقابله با تغییر اقلیم

سیستم‌ها همچنان با شکاف‌های مهمی در زمینه پوشش، کفایت و تأمین مالی مواجه هستند. در کشورهایی کم‌درآمد، کمتر از ۲۰ درصد از جمعیت به تأمین اجتماعی دسترسی دارند و میلیون‌ها نفر در برابر شوک‌های اقلیمی آسیب‌پذیر باقی می‌مانند. حتی در جاهایی که این سیستم‌ها وجود دارند، مزایا اغلب نمی‌توانند نیازهای اساسی را تأمین کنند یا به خطرات خاص اقلیمی پاسخ دهند. تأمین مالی یک مانع اساسی است و شکاف سرمایه‌گذاری جهانی برای تحقق نیازهای تأمین اجتماعی فراگیر به میلیارد‌ها دلار در سال می‌رسد. کشورهای در حال توسعه بدون حمایت بین‌المللی با چالش‌های لاینحلی مواجه هستند. گزارش سازمان بین‌المللی کار خواستار بازنگری در مکانیسم‌های تأمین مالی جهانی، افزایش کمک‌های توسعه‌ای، منابع مالی نوآورانه و همکاری بین‌المللی قوی‌تر است.

کاتالیزوری برای عدالت اجتماعی

ادغام تأمین اجتماعی در استراتژی‌های اقلیمی یک موضوع عدالت اجتماعی است. تغییر اقلیم به‌طور نامتناسبی بر کسانی تأثیر می‌گذارد که کمترین نقش را در ایجاد آن داشته‌اند. وظیفه حفاظت از درآمدها، سلامت و مشاغل در برابر شوک‌های اقلیمی که بر دوش تأمین اجتماعی قرار دارد، نابرابری را کاهش داده و توزیع عادلانه‌تری از خطرات و منابع را ترویج می‌کند. تأمین اجتماعی همچنین باعث تحول جامعه می‌شود و با تشویق به پذیرش ریسک و برنامه‌ریزی آینده، جوامع را قادر می‌سازد تا شیوه‌های پایدار را اتخاذ کنند. برای مثال، کشاورزانی که بیمه محصولات کشاورزی دارند، بیشتر احتمال دارد که در فناوری‌های مقاوم سرمایه‌گذاری کنند، در حالی که کارگران بیکار هم با حمایت مزایا می‌توانند برای مشاغل سبز مورد بازآموزی قرار گیرند.

جهان

atiyeno.ir

۱۱

پیش‌بینی رشد اقتصادی

جهان در سال ۲۰۲۵

نشریه نیوزویک در گزارشی تجزیه و تحلیل گلدمن ساکس، بانک سرمایه‌گذاری معتبر آمریکایی در ارتباط با پیش‌بینی رشد اقتصادی جهان و برخی کشورها در سال ۲۰۲۵، منتشر کرد.

طبق پیش‌بینی‌های این بانک سرمایه‌گذاری چندملیتی، جهان در سال ۲۰۲۵ به لحاظ اقتصادی رشد قابل توجهی خواهد داشت اما کشورهای مختلف رشد اقتصادی متفاوتی را تجربه خواهند کرد.

پس از سال‌های دشوار ناشی از همه‌گیری کرونا پیش‌بینی‌ها برای اقتصاد جهانی به‌طور نسبی خوش‌بینانه است، با وجود این احتمال دارد که وضعیت اقتصادی در مناطق مختلف جهان متفاوت باشد. علاوه بر آن سیاست تجاری جدید دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا نیز تأثیرات مهمی بر اقتصادهای خارج از ایالات متحده خواهد داشت. طبق برآورد گلدمن ساکس، هند با پیش‌بینی رشد ۶.۳ درصدی، سریع‌ترین رشد را در سال ۲۰۲۵ تجربه خواهد کرد و چین با پیش‌بینی رشد ۴.۵ درصدی در جایگاه دوم قرار می‌گیرد.

بر اساس این پیش‌بینی آلمان با نرخ رشد بسیار پایین ۰.۳ درصدی کمترین رشد اقتصادی را خواهد داشت. فرانسه و ایتالیا هم در سال ۲۰۲۵ رشد اقتصادی کمتر از یک درصد را تجربه خواهند کرد. در پیش‌بینی گلدمن ساکس به این موضوع هم اشاره شده که اقتصاد ایالات متحده با نرخ ثابت ۲.۵ درصد به رشد خود ادامه خواهد داد و تأثیرات سیاست تجاری جدید ترامپ بر اقتصاد ایالات متحده اندک خواهد بود. برخلاف آن گلدمن ساکس پیش‌بینی کرده است که تأثیر سیاست ترامپ در خارج از آمریکا بیشتر خواهد بود. تعرفه‌هایی که احتمالاً دونالد ترامپ وضع خواهد کرد نزدیک به ۰.۷ درصد از رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۵ خواهد کاست. در منطقه یورو این میزان ۰.۵ درصد خواهد بود. طبق برآورد گلدمن ساکس در سال ۲۰۲۵ رشد اقتصادی روسیه تنها ۱.۲ درصد خواهد بود. گلدمن ساکس همچنین پیش‌بینی کرده است که تولید ناخالص داخلی در سطح جهانی در سال آینده به‌طور میانگین به میزان ۲.۷ درصد رشد خواهد کرد. که مشابه پیش‌بینی رشدی برای سال ۲۰۲۴ است.

هشدار نسبت به مهاجرت

صنایع آلمان

حوزه اقتصاد آلمان نگران است که در سال آینده شاهد افزایش مهاجرت شرکت‌ها باشد. دیرک یاندورا، رئیس اتحادیه فدرال تجارت عمده‌فروشی، تجارت خارجی و خدمات BGA، به خبرگزاری رویترز گفت: «انتقال واحدهای تولیدی به خارج از کشور پیشاپیش آغاز شده است. شرکت‌های بزرگ مهاجرت می‌کنند، شرکت‌های کوچک و متوسط آسیب می‌بینند یا تعطیل می‌شوند، این یک اعلام ورشکستگی برای جایگاه اقتصادی آلمان است.»

او دلایل این روند را ساختاری دانست و افزود که این وضعیت قابل پیش‌بینی بوده است. صنایعی که بیشترین تأثیر را می‌پذیرند شامل صنایع انرژی بر مانند شیمیایی، فلزات و مهندسی مکانیک هستند. یاندورا تأکید کرد: «هزینه‌ها در اینجا بسیار بالاست.»

شرکت‌های خانوادگی نیز از مهاجرت احتمالی شرکت‌ها نگران هستند. ماری-کریستین اوسترمان، رئیس انجمن خانواده‌های کارآفرین، بیان کرد: «اگر پس از انتخابات پارلمانی به فوریت تغییری در سیاست‌های اقتصادی ایجاد نشود، شرکت‌ها به‌طور فزاینده‌ای به خارج از کشور مهاجرت خواهند کرد.»

او افزود که صنایع پر مصرف انرژی و بخش تولید که همین حالا با هزینه‌های بالا و موانع مقرراتی روبرو هستند، به‌شدت آسیب خواهند دید.

این مهاجرت منجر به کاهش مشاغل و درآمد کارکنان خواهد شد. این امر نیز بر تمام صنایعی که وابسته به مصرف داخلی هستند تأثیر منفی خواهد گذاشت. اتاق صنعت و بازرگانی آلمان (DIHK) این وضعیت را یک بحران ساختاری می‌داند. به گفته پیتر ادریان، رئیس این نهاد، شرایط اساسی برای رقابت‌پذیری جایگاه اقتصادی آلمان دیگر مناسب نیست. او افزود: «شرکت‌های مادر سال‌های اخیر با مشکلات فزاینده فراوان و مداخلات دولتی بیش از حد مواجه شده‌اند. به همین دلیل، اعتماد آن‌ها به این مکان اقتصادی به پایین‌ترین حد رسیده است.»

این وضعیت به‌ویژه در سرمایه‌گذاری‌ها قابل مشاهده است، که امسال حدود شش درصد کمتر از سطح قبل از کرونا بوده است. یاندورا توضیح داد: «این روند همچنان نزولی است.» او به یک نظرسنجی اتاق صنایع و بازرگانی اشاره کرد و افزود: «یک سوم شرکت‌ها قصد دارند سرمایه‌گذاری‌های خود را کاهش دهند. این چشم‌انداز خوبی برای رشد آینده نیست؛ زیرا تقریباً ۹۰ درصد سرمایه‌گذاری‌ها در آلمان توسط بخش خصوصی انجام می‌شود.»